

CYRILOV

Tomáš Vysušil (Original auf Tschechisch)

Když se hrabu hnojem, blátem, vztek schovávám pod kabátem,
v průvanu se lampa kymácí.

Ve tmě číhají divé kočky, brzy spadnou první vločky,
sebedůvěra se vytrácí.

Jsou to čerti nebo kozy, nebo snad pohanští bozi,
nepochopitelná zjevení.

Navrším na sebe klády, divočině barikády,
uzavřu se do opevnění.

Pevně věřím v lepší časy, že někdo odžene ďasy
a ukončí moje věznění.

Až mně pustí havěť lítá, přijme mně má komunita,
potom přijde vysvobození.